

vagy másodlagosan

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé új vizsgálat céljából, és az első- és másodfokú eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítéletben a Törvényszék a Hansol Paper Co. Ltd-re vonatkozó részében megsemmisítette a Koreai Köztársaságból származó egyes könnyű hőpapírok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2017. május 2-i (EU) 2017/763 bizottsági végrehajtási rendeletet. ⁽¹⁾ A Bizottság a fellebbezésének alátámasztása érdekében három fellebbezési jogalapra hivatkozik.

A Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék:

- elferdítette a bizonyítékokat, és tévesen értelmezte az azon adatokra alkalmazandó jogi hátteret, amelyekre a Bizottság az alaprendelet ⁽²⁾ 2. cikkének (9) bekezdése értelmében az exportátat alapíthatja;
- tévesen értelmezte az alaprendelet 2. cikkének (1) és (3) bekezdésében foglalt, a rendes értéknek a belföldi értékesítés hiánya esetén való meghatározására vonatkozó szabályokat; és
- tévesen értelmezte alaprendelet 3. cikkében foglalt szabályokat az alákínálási különbözetnek az Unióba irányuló, kapcsolatban álló jogalanyok közvetítésével megvalósuló export esetében való meghatározásakor.

⁽¹⁾ HL 2017. L 114., 3. o.

⁽²⁾ Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.).

2020. június 24-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Spanyol Királyság

(C-278/20. sz. ügy)

(2020/C 271/40)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz és P. J. O. Van Nuffel, meghatalmazottak)

Alperes: Spanyol Királyság

Kereseti kérelmek

- a Bíróság állapítsa meg, hogy a Spanyol Királyság – mivel elfogadta és hatályban tartotta a Ley 40/2015 32. cikkének (3) és (6) bekezdését, valamint 34. cikke (1) bekezdésének második albekezdését, illetve a Ley 39/2015 67. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését – nem teljesítette a tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvéből eredő kötelezettségeit, amely elvek határt szabnak annak az autonómiának, amellyel a tagállamok rendelkeznek azon anyagi és eljárásjogi feltételek megállapítása tekintetében, amelyek az uniós jog megsértésével a magánszemélyeknek okozott kárért való felelősségüket szabályozzák.
- a Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen, az EUMSZ 258. cikk értelmében benyújtott, kötelezettségszegés megállapítása iránti kereset a közigazgatási jogrendszerrel szülő, 2015. október 15-i Ley 40/2015 32. cikkének (3) és (6) bekezdésére, valamint 34. cikke (1) bekezdésének második albekezdésére, valamint a közigazgatási szervek közös közigazgatási eljárásáról szülő, 2015. október 1-jei Ley 39/2015 67. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésére vonatkozik.

A vitatott rendelkezések a jogalkotó államnak az uniós jog megsértéséért fennálló felelősségét a spanyol alkotmánynak a jogalkotó aktusai által történő megsértése tekintetében fennálló szabályozáshoz igazították, bizonyos anyagi jogi feltételek hozzáadásával.

A két szabályozás egyenértékűvé tétele, és az ezek által előírt eljárási követelmények azzal járnak, hogy azon károk megtérítése, amelyek az uniós jognak a jogalkotó általi megsértéséből erednek, lehetetlenné vagy rendkívül nehézé vált, ami sérti a tényleges érvényesülés elvét.

Másfelől, az uniós jog megsértése tekintetében hozzáadott anyagi jogi feltételek sértik az egyenértékűség elvét, mivel a spanyol jogalkotó által az e jog megsértésével okozott károk megtérítését kedvezőtlenebb feltételeknek rendeli alá, mint azok a feltételek, amelyeket akkor kell alkalmazni, ha a spanyol alkotmány megsértésével okozott károkról van szó.
